

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 376/04-15

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 25. novembra 2004 predbežne prerokoval sťažnosť Slovenských liečebných kúpeľov Piešťany, a. s., so sídlom Piešťany, zastúpenej advokátom JUDr. J. B., N., ktorou namietala porušenie základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, práva podľa čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Krajského súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. Z-2-36 Cb 664/95 a porušenie základného práva podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 47 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, práva podľa čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1 Obo 91/02 z 30. mája 2003, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Slovenských liečebných kúpeľov Piešťany, a. s., o d m i e t a ako podanú oneskorene.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 21. októbra 2004 doručená sťažnosť Slovenských liečebných kúpeľov Piešťany, a. s. (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namietala porušenie základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), práva podľa čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“) a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. Z-2-36 Cb 664/95 a porušenie základného práva podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 47 ods. 1 ústavy, práva podľa čl. 36 ods. 1 listiny a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) sp. zn. 1 Obo 91/02 z 30. mája 2003.

Podľa sťažovateľky krajský súd porušil jej označené základné právo a ďalšie označené práva tým, že vo svojom rozsudku a v konaní, ktoré mu predchádzalo, vychádzal z jednostranne vykonaného dokazovania, bolo vykonané v rozpore s právom účastníkov na spravodlivý proces a v rozpore so zásadou rovnosti a kontradiktórnosti súdneho konania, „(...) *vec právne neposúdil, pretože neuviedol jedno jediné zákonné ustanovenie, ktoré by pri rozhodovaní použil*“. V dôsledku týchto pochybení sa stal rozsudok nepreskúmateľný. Predmetný rozsudok napadla sťažovateľka odvolaním, o ktorom rozhodol najvyšší súd rozsudkom sp. zn. 1 Obo 91/02 z 30. mája 2003 tak, že rozsudok krajského súdu potvrdil. Podľa sťažovateľky najvyšší súd porušil ňou označené základné právo a jej ďalšie práva tým, že potvrdil nepreskúmateľné rozhodnutie súdu prvého stupňa a nahradil ho ďalším právne nepreskúmateľným rozhodnutím. Proti rozsudku najvyššieho súdu podala sťažovateľka dovolanie, o ktorom rozhodol najvyšší súd (v tomto prípade dovolací súd) uznesením sp. zn. Obdo V 72/2003 z 24. marca 2004 tak, že dovolanie sťažovateľky odmietol. Uvedené uznesenie bolo doručené sťažovateľke 7. mája 2004.

Sťažovateľka podala 1. októbra 2003 generálnemu prokurátorovi Slovenskej republiky podnet na podanie mimoriadneho dovolania proti rozsudku najvyššieho súdu z 30. mája 2003 sp. zn. 1 Obo 91/02, ktorý bol rozhodnutím Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej len „generálna prokuratúra“) č. k. VI/2 Pz 146/04-31

z 20. augusta 2004 odložený, a 25. augusta 2004 opakovaný podnet, ktorý bol generálnou prokuratúrou rozhodnutím č. k. VI/2 Pz 310/04-21 z 30. augusta 2004 opäť odložený.

Sťažovateľ žiada, aby ústavný súd nálezom rozhodol:

„1. Krajský súd v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. Z-2-36 Cb 664/95 porušil základné právo spoločnosti Slovenské liečebné kúpele Piešťany, a. s., na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, právo na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 36 ods. 1 Listiny základných opráv a slobôd a právo na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

2. Najvyšší súd Slovenskej republiky porušil rozsudkom sp. zn. 1 Obo 91/02 zo dňa 30. 5. 2003 základné právo spoločnosti Slovenské liečebné kúpele Piešťany, a. s., právo na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, právo na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd, právo na rovnosť účastníkov konania podľa čl. 47 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a právo na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

3. Rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. Z-2-36 Cb 664/95-372 z 10. 1. 2002 sa zrušuje a vec sa vracia na ďalšie konanie.

4. Rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 1 Obo 91/0-394 z 30. 5. 2003 sa zrušuje.

5. Spoločnosti Slovenské liečebné kúpele Piešťany, a. s., priznáva primerané finančné zadosťučinenie v sume 3.000.000,- Sk (slovom tri milióny slovenských korún), ktoré je Krajský súd v Bratislave povinný vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

6. Spoločnosti Slovenské liečebné kúpele Piešťany, a. s., priznáva náhradu trov právneho zastúpenia, ktoré je Krajský súd v Bratislave povinný vyplatiť na účet právneho zástupcu JUDr. J. B. do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.“

Ústavný súd na krajskom súde zistil, že rozsudok sp. zn. Z-2-36 Cb 664/95 v spojení s rozsudkom najvyššieho súdu sp. zn. 1 Obo 91/02 nadobudol právoplatnosť 4. septembra 2003.

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 prvej vety ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd každý návrh prerokuje bez prítomnosti sťažovateľa a zisťuje, či spĺňa zákonom predpísané náležitosti a či nie sú dôvody na jeho odmietnutie. Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy zjavne neopodstatnené alebo podané oneskorene môže ústavný súd po predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Jednou zo základných podmienok prijatia sťažnosti na ďalšie konanie je jej podanie v lehote ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde. Táto lehota je dvojmesačná a začína plynúť od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia

o inom zásahu, pričom pri opatrení alebo inom zásahu sa počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť. Nedodržanie tejto lehoty je zákonom ustanoveným dôvodom na odmietnutie sťažnosti ako podanej oneskorene (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde). V prípade podania sťažnosti po uplynutí zákonom ustanovenej lehoty neumožňuje zákon o ústavnom súde zmeškanie tejto lehoty odpustiť (§ 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde).

Ústavný súd na základe uvedeného konštatuje, že v čase, keď sťažovateľka doručila sťažnosť ústavnému súdu, t. j. 21. októbra 2004, už uplynula lehota uvedená v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde pre tento typ konania pred ústavným súdom.

Podľa názoru ústavného súdu lehotu na podanie sťažnosti ústavnému súdu nepredlžuje taký úkon, akým je podnet generálnej prokuratúry, pretože tento úkon nezakladá povinnosť generálnej prokuratúry pokračovať v súdnom konaní, len ho vybaviť podľa zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre v znení zákona č. 458/2003 Z. z. Tento záver platí aj pre listy generálnej prokuratúry (č. k. VI/2 Pz 146/04-31 z 20. augusta 2004 a č. k. VI/2 Pz 310/04-21 z 30. augusta 2004), ktoré sťažovateľka predložila ústavnému súdu.

Ústavný súd preto po predbežnom prerokovaní sťažnosti sťažovateľky podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde túto odmietol ako podanú oneskorene.

Vzhľadom na to, že sťažnosť sťažovateľky bola odmietnutá a rozhodnutie o priznaní primeraného finančného zadostučinenia je podmienené vyslovením porušenia jej práva alebo slobody (§ 127 ods. 2 prvá veta ústavy), ústavný súd sa touto časťou sťažnosti, ktorou sa sťažovateľka domáhala jeho priznania, nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 25. novembra 2004